

Arrest

nr. 191 966 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 16 mei 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 juli 2017.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat X *loco* advocaat X.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige zesde asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet, met name problemen met de autoriteiten omwille van verzoekers familienaam en problemen met hun families omwille van hun relatie.

Verzoekers en verzoeksters eerste asielaanvraag werden respectievelijk geweigerd bij 's Raads arresten nr. X en nr. X van 21 april 2009 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is en omdat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Hun tweede, derde en vierde asielaanvraag werden allen niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

In het kader van verzoekers' vijfde asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 2 december 2016 beslissingen houdende weigering tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekers en verzoeksters beroep hiertegen werden respectievelijk verworpen bij 's Raads arresten nr. X en nr. X van 9 maart 2017.

Ter ondersteuning van hun huidige zesde asielaanvraag leggen verzoekers bijkomende verklaringen af - ze verklaren dat vrienden die bij de politie werken wisten te vertellen dat verzoeker nog steeds geseind staat in Tsjetsjenië, mogelijks zelfs in de hele Russische Federatie, vrezen dat ze bij een eventuele terugkeer op basis van valse beschuldigingen gedood of aangehouden en veroordeeld zullen worden, verwijzen voorts naar het bestaan van internetdocumentatie over mensen die in dezelfde situatie als hen zouden verkeren, en stellen dat er ook informatie op het internet staat over mensen die vanuit Europa naar Tsjetsjenië teruggestuurd worden en daar vervolgens veroordeeld en vermoord worden-, en leggen een brief d.d. 17 februari 2017 neer, opgesteld door G.K., met bijhorende Nederlandstalige vertaling.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers' eerste asielaanvraag bij 's Raads arresten nr. X en nr. X van 21 april 2009 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal), waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Met betrekking tot de door verzoekers in het kader van onderhavige asielaanvraag aangebrachte brief van G.K. d.d. 17 februari 2017, welke verzoekers thans opnieuw in de vorm van een kopie bij hun verzoekschrift gevoegd neerleggen, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat zij deze brief reeds eerder in het kader van hun beroep bij de Raad tegen de negatieve beslissingen van de commissaris-generaal inzake hun vijfde asielaanvraag hebben neergelegd. De Raad verwijst dienaangaande naar hetgeen omtrent dit schrijven bij 's Raads arresten nr. X en nr. X van 9 maart 2017 werd vastgesteld, met name:

“Wat betreft de brief d.d. 17 februari 2017 opgesteld door G. K. gevoegd bij de aanvullende nota, acht de Raad het bevreemdend dat verzoekende partij na het krijgen van een negatieve beslissing waarin getwijfeld wordt aan de authenticiteit van de brief opgesteld door voormelde omdat het om een louter handgeschreven brief gaat zonder enige hoofding of stempels, nu plots een brief voorlegt waarop ditmaal wel een stempel staat, een hoofding heeft en getypt is. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arrest nr. X van 21 april 2009. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat er in de Noord-Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, hecht de Raad geen bewijswaarde aan deze brief.”

Ook de overige door verzoekers als bijlage bij hun verzoekschrift gevoegde en in de bijgevoegde inventaris als “oproepingsbrieven” aangeduide documenten werden reeds eerder neergelegd.

In zoverre verzoekers met hun huidige algemene stelling dat zij “nochtans tal van stukken hebben voorgelegd” doelen op de documenten die zij in het kader van hun vorige asielaanvraag/asielaanvragen hebben neergelegd, wijst de Raad erop dat deze documenten reeds in het kader van die vorige asielaanvra(a)g(en) werden beoordeeld. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing(en) met betrekking tot de eerdere asielaanvraag/asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Een verwijzing naar algemene rapporten en artikels, zoals verzoekers in casu naar de als bijlage aan hun verzoekschrift gevoegde artikelen omtrent o.a. de situatie in en het geweld vanwege de ordediensten in Tsjetsjenië, en de bedreigingen en het geweld jegens (mensenrechten)activisten,

volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier, gelet ook op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun relaas, dat zij bij hun eerste asielaanvraag uiteenzetten en waarin zij tot op heden (meer dan 9 jaar later) volharden, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

Verzoekers wijzen voorts zeer algemeen op de (mensenrechten- en veiligheids)situatie in Tsjetsjenië en Rusland en verwijzen in dit verband naar "recente mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen". Noch uit de informatie van het Commissariaat-generaal opgenomen in het administratief dossier, noch uit die door verzoekers aangebracht als bijlage bij hun verzoekschrift blijkt dat de actuele situatie in Tsjetsjenië er een is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, of van dien aard dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van voornoemd artikel.

In zoverre verzoekers artikel 3 van het EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of verwijzing naar (algemene informatie omtrent) een algemene situatie in het land van herkomst volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 5 juli 2017, voeren verzoekende partijen aan dat hun laatste asielaanvraag niet werd onderzocht en dat er geen analyse werd gemaakt van de door hen ingediende stukken. Zij zijn niet akkoord met het feit dat eenmaal afgewezen betekent dat je altijd wordt afgewezen. Verzoekende partijen stellen dat zij altijd coherente verklaringen hebben afgelegd, altijd hebben geprobeerd om nieuwe stukken in te dienen, en zij ook nieuwe verklaringen hebben afgelegd zodat zij minstens moesten gehoord worden. Verzoekende partijen besluiten dat zij veel nieuwe stukken hebben ingediend sedert de eerste asielaanvraag en voor het overige volhardten zij in het verzoekschrift.

4.2. De Raad wijst er vooreerst op dat bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorige asielaanvraag. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen ter terechtzitting voorhouden, hebben zij geenszins altijd coherente verklaringen afgelegd. In het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekende partijen werd door de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn problemen met zijn familie omwille van zijn relatie, dat verzoekster onaannemelijk weinig op de hoogte bleek te zijn aangaande verzoekers aangehaalde vervolgingsfeiten, werden nog verschillende tegenstrijdigheden vastgesteld tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen betreffende zijn arrestaties, en werd er tenslotte op gewezen dat verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen aflegden aangaande hun reisweg. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd door deze Raad in zijn arresten nrs. X en X van 21 april 2009.

De Raad stelt vast dat de door verzoekende partijen afgelegde verklaringen en bijgebrachte documenten in het kader van hun huidige asielaanvraag, de eerdere beoordeling van de commissaris-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten tijde van hun eerste asielaanvraag, namelijk dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door verzoeker voorgehouden arrestaties gelet op de manifeste tegenstrijdigheden die hij dienaangaande heeft afgelegd, niet kunnen ombuigen. Zo stelt de commissaris-generaal op correcte wijze het volgende vast: *“Uit de verklaringen die jullie in het kader van jullie huidige asielaanvraag afleggen (supra) kan immers worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat jullie in het kader van jullie vorige aanvragen hebben uiteengezet. Er dient te worden beklemtoond dat jullie vorige aanvragen door het CGVS werden afgewezen wegens een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.*

Wat betreft de door u neergelegde brief d.d. 17 februari 2017 opgesteld door Gebarto Kutaev, zij opgemerkt dat u dit stuk reeds in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt neergelegd en dat de Raad hieromtrent reeds oordeelde dat aan deze brief geen bewijswaarde kan worden gehecht. Zo werd opgemerkt dat het bevreemdend is dat u na het krijgen van een negatieve beslissing waarin getwijfeld wordt aan de authenticiteit van de eerste brief opgesteld door voormelde, omdat het om een louter handgeschreven brief gaat zonder enige hoofding of stempels, plots een brief voorlegt waarop ditmaal wel een stempel staat, en die een hoofding heeft en getypt is. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arrest nr. X van 21 april 2009. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten.

Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier en waaruit onmiskenbaar blijkt dat er in de Noord-Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, hechtte de Raad geen bewijswaarde aan deze door u neergelegde brief.

Wat uw verwijzing betreft naar het bestaan van internetdocumentatie over mensen die in dezelfde situatie als u zouden verkeren (DVZ 6e AA, verklaring, rubriek 19), zij opgemerkt dat u hoe dan ook geen enkel objectief begin van bewijs neerlegt dat betrekking heeft op uw persoonlijke situatie en waaruit blijkt dat u effectief de problemen hebt gekend die u beweert te hebben gekend.

Wat uw verklaring ten slotte betreft dat er informatie bestaat over mensen die vanuit Europa werden teruggestuurd (naar Tsjetsjenië) en daar vervolgens veroordeeld en vermoord werden (DVZ 6e AA, verklaring, rubriek 19), zij opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, waarvan bijlage

in het administratieve dossier, blijkt dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt."

De kritiek die verzoekende partijen ter terechtzitting uiten, met name dat hun laatste asielaanvraag niet werd onderzocht en dat er geen analyse werd gemaakt van de door hen ingediende stukken, is gelet op voorgaande allerminst ernstig te noemen en weerlegt noch ontkracht de aangaande vaststellingen van de commissaris-generaal.

In zoverre verzoekende partijen met hun algemene stelling dat zij "veel nieuwe stukken hebben ingediend sedert de eerste asielaanvraag" doelen op de documenten die zij in het kader van hun vorige asielaanvra(a)g(en) hebben neergelegd, herneemt de Raad dat deze documenten reeds in het kader van die vorige asielaanvra(a)g(en) werden beoordeeld.

Zo verzoekende partijen hekelen niet te zijn gehoord, benadrukt de Raad dat *in casu* uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de zesde asielaanvraag van verzoekende partijen heeft geregistreerd en van hen een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen en de redenen waarom zij deze elementen niet eerder konden aanbrengen (adm.doss., stuk 5 en 6, verklaring meervoudige aanvraag), en deze verklaring vervolgens heeft overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partijen aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partijen wel degelijk werden gehoord en dat zij hun nieuwe elementen in het kader van hun zesde asielaanvraag op nuttige wijze naar voor konden brengen. De Raad wijst er op dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De commissaris-generaal kan bijgevolg oordelen dat hij, na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de wet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen. Overigens stelt de Raad vast dat verzoekende partijen niet concretiseren welke specifieke elementen zij dan wel zouden hebben aangevoerd bij het opnieuw horen op het CGVS die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de

administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van hun zesde asielaanvraag.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS